

[Kjær Rasmussen.]

borgere, som udøver lovlig politisk virksomhed. Den nuværende justitsminister har dermed selv fortalt offentligheden, at en sådan instruks kan affattes, som den til enhver tid siddende regering finder det for godt. En tidligere regering mente, at politiet burde registrere. Den nuværende regering mener det ikke, og så er vi naturligvis fri for registrering fra politiets side, så længe regeringen har den mening. Men hvad sker der nu, når og eventuelt hvis regeringen ikke længere har den mening? Ja, så kan man blot udsende en ny instruks med ordre til politiet om at tage efterretningsvirksomheden op igen.

Justitsministeren ved udmærket, at det forholder sig, som jeg her har sagt, og derfor synes jeg, ministeren er lidt for smart, når han nu vil forsøge at give det udseende af, at alt er i skønneste orden. Ministeren ved godt, at det er det ikke. Ministeren ved også, at militærets efterretningstjeneste ikke er omfattet af den instruks, som er udgået til politiet. Her har vi altså endnu en grund til at få skabt klare linjer, og disse skabes kun, dersom man skaffer sig et strafferetligt værn i borgerlig straffelov. Det er det, vi har foreslået, og det er det, ministeren og tilsyneladende alle de øvrige partier i denne sal ikke vil vide af.

Man kan undrende spørge sig hvorfor. Svaret gav ministeren egentlig selv i Aarhus Stiftstidende i søndags, hvor han sagde noget om, at uklare lovparagraffer kan være politisk behagelige. Vi står lige præcis i en sådan situation, og derfor skulle det glæde mig overmåde, om ministeren vil stå op på denne talerstol og sige, at han desværre er nødt til at afvise vort forslag af politiske grunde. De juridiske, som ministeren kommer med, kan jeg i hvert fald ikke rigtig få til at du, ikke engang hvis man viste den venlighed at fortolke dem meget bredt.

Men i og for sig er det vel symptomatisk, at regeringen mener, at der bør være en bagdør åben, således at politiregistreringen af medborgere kan indføres på ny uden om offentligheden. Ja, jeg kunne da tilføje, at faktisk ved vi ikke rigtig, om regeringen allerede har udsendt en ny instruks. Den slags sager kommer jo sjældent offentligt frem. Jeg forsøger ikke her at spille på det mystiske, men jeg kan se i dagbladet Infor-

mation for i dag en historie på forsiden om muligheden af, at der finder en registreringsvirksomhed sted nede under universitetet. Det er muligt, at ministeren kan forklare os lidt om den side af sagen, hvis han da ved, hvad det drejer sig om.

Men vi må som sagt konstatere, at regeringen forbeholder sig den mulighed at genindføre politiets hemmelige kartoteker. Det er jo det, der ligger i afvisningen af forslaget her — lad os bare være ærlige. Jeg vil sige, at det da må være et demokrati med meget lidt tillid til sig selv, som har brug for den slags bagdøre. Det synes jeg ministeren skulle spekulere lidt over. Han burde tænke lidt over, hvorfor der er så megen dobbeltmoral i dette samfund. Han vil nok ved grundig eftertanke finde ud af, at dobbeltmoralen er nødvendig, fordi de politiske midler, de såkaldt ansvarlige partier vælger, på ingen måde er egnet til at nå de erklærede politiske mål. Den demokratiske reform, som vi her foreslår, afviser man. Det demokratiske forslag om uddannelsesstøtte, som vi stillede i sin tid, afviste man. Alle vore demokratiseringsforslag afviser man, simpelt hen fordi et ærligt og godt demokrati ikke kan skabes i et system, som hele tiden lovgiver til gavn for de privilegerede, jeg kunne også sige til gavn for kapitalisterne.

Den kendte Amdi Petersen-sag har været nævnt i forbindelse med dette forslag. Lad mig sige, at forslaget også vedrører Amdi Petersen-sagen. Jeg forstår nu, at der ikke er kommet noget som helst ud af ministerens ihærdige undersøgelser. Dette kan naturligvis skyldes, at ministeren har spurgt de forkerte. Jeg forstår, at den slesvig-holstenske indenrigsminister, dr. Schlegelberger, pure har afvist at kende spor til Amdi Petersen-sagen. Over for denne påstand står imidlertid Flensborgpolitichefens udtalelse til Ekstra Bladet om, at materialet, hvorpå Amdi Petersen var dømt, stammer fra Danmark. På denne baggrund synes det nok, som om ministeren måske har været lidt for hurtig til at få undersøgelsen afsluttet. Offentligheden sidder alligevel tilbage med en fornemmelse af, at der skjules et og andet i denne sag. Jeg må så kraftigt, som jeg overhovedet kan, opfordre ministeren til at undersøge den på ny og komme med en erklæring om sagen her i folketinget.